

[Wilhelm.]

set med det oprindelige forslag ændrede ved, groft sagt, var jo, at man ikke længere skulle føre bevis for, at disse ulovligheder var begået med overlæg, nu var det tilstrækkeligt at vise, at der var grov uagtsomhed bag. Det er sådan set det eneste.

Jeg kan give hr. Ole Espersen ret, når han siger, at det, der tydeligt viste behovet for den generelle straffebestemmelse, var det spørgsmål — det sagde hr. Ole Espersen ikke, men det er altså tilfældet — som VS stillede gennem retsudvalget, og som gik på: hvilke erfaringer bagmandspolitiet indtil nu har haft, hvilke sager har de bragt til doms og med hvilket resultat? Hvor mange forhold har de måttet opgive på grund af bevisets stilling i relation til de gamle bestemmelser, og ville disse forhold kunne rammes af de nye bestemmelser som foreslået, indtil justitsministerens ændringsforslag kom her for nylic? Dér var svaret klart og tydeligt i en prisværdigt udførlig rapport fra statsadvokat Grell en dokumentation for, at man ikke kunne ramme ret mange af de transaktionsmuligheder, som bagmandspolitiet har kendskab til foregår, hvis man holdt sig til de bestemmelser, der dengang lå på bordet som forslag fra ministeren.

Jeg vil gerne her benytte lejligheden til at takke statsadvokat Grell for det udførlige svar, denne anden Grellredegørelse, som i virkeligheden i mange henseender er nok så opsigtsvækkende som den oprindelige, som så at sige er en hel lille håndbog i økonomisk kriminalitet, og som tydeligt viser, hvor problemerne ligger. Jeg mener, det er undtagelsen, at en højtstående embedsmand i den grad forstår, når et spørgsmål bliver stillet, hvad det er, man som ikke supersagkyndig har brug for at få at vide om disse bestemmelser, deres begrænsning og deres virkeområde. Derfor denne tak. Jeg håber ikke, at det kommer statsadvokaten til skade, at det er fra denne side, han modtager denne tak, men han ser jo ud til at kunne bære det og har båret det hidtil.

Om den generelle straffebestemmelse, der derfor er kommet ind, skal jeg også sige, at vi sådan set hilser med tilfredshed, at den lidt pudsig idé om tilholdsbestemmelsen er frafaldet af socialdemokratiet. Jeg mener også, at vi med vores spørgsmål har været med til at vise, at denne tilsyneladende til-

forladelige idé i virkeligheden ville være plat umulig i den forstand, at den ville gøre bagmandspolitiet til grin den ene gang efter den anden, idet dette tilhold kunne flyttes fra den ene mellemmand til den anden, eller dette tilhold kunne flyttes fra den ene forbrydelse til den anden, der lå lige tæt ved siden af.

Herudfra vil man kunne forstå, at vi selvfølgelig støtter justitsministerens ændringsforslag til en ny paragraf, § 300 d, som indfører denne generelle straffebestemmelse, uden at vi af den grund gør os store illusioner om, at det vil være et fuldstændigt opgør med økonomisk kriminalitet her i landet, ligesom vi også støtter den ikke særlig principielle ændring, som det andet ændringsforslag af justitsministeren går ud på.

Om de øvrige ændringsforslag skal jeg sige, at vi støtter begge DKPs ændringsforslag. Vi gør det ud fra den betragtning, at det kun er i DKPs ændringsforslag henholdsvis til borgerlig straffelov og til aftaleloven, at hensynet til samfundsmæssige forhold kommer ind, mens stadig væk regeringens forslag lader et hul blive tilbage dér, at hvis en økonomisk forbrydelse kun har gjort samfundet til offer og ikke en juridisk person, så har man i virkeligheden ikke noget at hænge sin hat på. Det mener vi er en mangel, uden store illusioner om, at man vil tage disse store hensyn til samfundets interesser. Men vi ønsker sammen med DKP ved at støtte deres ændringsforslag at præcisere, at her er et hul, og vi gør det vel vidende, at det andet af DKPs ændringsforslag, nemlig det, der har relation til aftaleloven, i virkeligheden står et forkert sted og ikke vil få den tilsigtede virkning. Alle de formalistiske indvendinger, man kan rette imod det, er vi helt klar over efter de svar, der er kommet, og synes for så vidt, at forslagsstillerne godt kunne have lavet det om, men det er jo en formalitet. Havde man ønsket det, havde vel også andre partier med mere sagskundskab i ryggen fået det ændret, så det ændringsforslag stod det rigtige sted. Vi stemmer altså for begge disse ændringsforslag, fordi vi har den samme hensigt, som DKP har haft med disse forslag: enten at stoppe — og det sker selvfølgelig ikke, kan vi se på betænkningen — eller at påpege det hul, der er tilbage selv inden for disse begrænsede områder.